

Per Øverland: Historieglimt 233

- Marvin Wiseth

Marvin Wiseth er en av de mange fra Lademoen som har gjort karriere. Lamonittene er stolte over at han har vokst opp i bydelen deres. Han er født i Trondheim, og vokste opp på Lilleby i huset som stod ved siden av Sandstad i Ladeveien 5. Huset er nå borte. Der er nå en parkeringsplass. Hele området er under endring. Hele Lilleby og Rønningssletta blir utbygd av a/s Veidekke under planene for «Nye Lilleby». Gutten som vokste opp her, er blitt en velkjent

Marvin, mars 2018. Foto: Bjørn Lien.

skikkelse i det politiske liv både i hjembyen og i hele Norge. Han ble en usedvanlig populær ordfører i hjembyen. Ikke minst av den grunn er det verdt å se litt på hans biografi. Sitt eget livsløp har han selv skildret, ført i

pennen av Johan O. Jensen, i boka *Marvin*, Oslo 1997. I en uttalelse om bruk av alkohol sier han selv: «Jeg kommer fra en arbeiderkultur der det var stigmatiserende at man lå under for alkohol. Folk som drakk ble sett ned på. Å komme hjem som «foillkaill» på lønningsdagen var en skam.» Her aner det oss at Marvin Wiseth var en høyreordfører av et særskilt merke og at vi han for oss en særpreget personlighet.

Marvin Wiseth ble født 20. januar 1951. Han ble født blind på det ene øyet. Hans foreldre var Haldis og Arne Wiseth. Moren var hjemmeværende husmor og faren var selvlært håndverker, i følge Wikipedia. Familien omfattet

også storebroren Arne-Erik. Da yngstesønnen var tre år flyttet familien til et temmelig enkelt hus i Haugsmarka i Malvik. Før de flyttet var faren lagersjef hos Gunnar T. Strøm. Han forsøkte seg som selvstendig næringsdrivende med produksjon av maling, men det endte med konkurs. Det preget familien i mange år; ikke minst fordi faren satte sin ære i å betale tilbake gjennom en årrekke det han skyldte. Det gav smalhans hjemme. Da Marvin nådde skolealderen, begynte han på Sandbakken skole. Han var heldig å få Helma Jansson, som var over 70, til lærerinne. Hun hjalp ham inn i skolemiljøet. Han forteller åpent at han aldri kom til å like undervisningssituasjonen. Selv sier han at grunnen nok var at han var «mammadalt» og foretrakk å være hjemme. Han var nok heller typisk for en begavet gutt som undervisningen i skolen har vanskelig for å engasjere. Han var høflig og veloppdragen slik at skoledagen i klasserommet gikk greit både på Sandbakken og senere.

Etter få år i Malvik flyttet familien tilbake til byen og fikk bosted på Lilleby. Der bodde de i fjorten år. Skolegangen på Lilleby skole har han beskrevet som sterkt preget av mobbing. Han mistrivdes. Med hans egne ord: *«Skolegården på Lilleby var svær og fryktelig skremmende, - miljøet tilsvarende tøft. Juling tilhørte dagens orden. Enkelte gjenger drev med regulær utpressing. Du måtte betale for ikke å bli banket opp. Andre elever ble tvunget til å naske i forretningene rundt omkring. I dag er det helt uforståelig at skolen ikke var flinkere til å avsløre det som foregikk, og gripe inn.»* Da de flyttet til Lilleby ble faren ansatt i firma Landteknikk, der han avanserte til formann. Marvin begynte på Ringve gymnas etter Lademoen ungdomsskole, men bare etter kort tid grep politikken ham. Han fikk stor beundring for Winston Churchill etter å ha sett TV-serien «Den store krigen» da han gikk i 8. klasse på Lademoen. Fjorten år gammel troppet han opp på Høyres kontor. Han presenterte seg, ville bli medlem av Unge Høyre (UH) og starte UH-lag på Lademoen. Han ble tatt alvorlig og foreningen på Lademoen ble skapt. Fra begynnelsen var det 30-40 medlemmer, og de fikk den motstand en kunne vente i Østbyen. Det ble raskt byens største UH-lag.

Vekslingen mellom politisk arbeid og inntektsgivende stillinger vekslet i årene etterpå. Etter noen uker på Ringve ble han engasjert som valgkampsekretær for Trondheim Høyre. Mer skole ble det ikke. Sytten år gammel blir han valgt til formann for Trondheim UH, den yngste noensinne.

Det blir en del oppdrag for Høyre. 20 år gammel begynner han som bankassistent i Forretningsbankens filial på Buran. Senere arbeider han en tid på Prinsen hotell. Våren 1972 får han jobb i innkjøpsavdelingen ved Ellingsens mekaniske verksted i Ila og flytter i 1978-79 til Trondhjems mekaniske verksted (TMV). Han gikk fra å være innkjøpssjef til å bli informasjonssjef inntil han ble permittert i 1981 ved nedbyggingen av TMV. Han tok tiden som arbeidsledig tungt, men det ble en viktig læretid for politikeren.

Marvin Wiseths politiske karriere er det for mye å si om til å kunne dekke det her. Han satt lenge i bystyret og var ordfører fra 1990 til 1998; en viktig tid for byen. Tusenårsminnet ble feiret i 1997. Byen avviklet ski-VM, og var vertskap for The Cutty Sark Tall Ships Race. Han trakk seg tilbake som ordfører 1. april 1998 fordi «både byen og jeg kan ha godt av et skifte». Fra 1998 til 2013 arbeidet han som konserndirektør for kommunikasjon og samfunnskontakt i SpareBank 1 SMN.

Etter å ha fortalt om sin fars sykdom og død, sier Marvin i selvbiografien side 115 og 116 litt om sin tro: *«Jeg tror jeg har mye av min barnetro i meg, den jeg bærer med meg fra min lærerinne på Sandbakken skole i Malvik. Jeg samtaler med Vårherre, ikke bare når jeg er i vansker. Jeg mener at er Vårherre god nok i krisesituasjoner, kan det være greit å henvende seg til ham også når man har det bra. «Fadervår» er min enkle bønn. Den ber jeg inni meg både i gode og dårlige tider. Det hender jeg også ber på en mer tradisjonell måte. Det gjorde jeg ganske ofte da faren min lå syk. Så kanskje er det slik at jeg også ber oftere når jeg har det vanskelig? Fordi kristendommen og mitt forhold til Vårherre betyr noe for meg personlig, betrakter jeg meg selv som kristen, ikke livssynsnøytral. Mange er ivrig etter å understreke at de er nøytrale i livssynsspørsmål. Andre bruker blant annet våre nye landsmenn og respekt for deres religion som argument for at kristendommen nærmest må tones ned. Det synes jeg er en overdreven form for hensynsfullhet. Jeg tror ikke at en praktiserende muhammedaner har noe imot eller er uforstående til at du praktiserer din tro.»* Her møter vi en politiker som tydelig har sitt eget vel overveide standpunkt. Kanskje er det her vi finner hemmeligheten bak den såkalte Marvineffekten. En personlighet med integritet er tillitsvekkende.